

[Lysholm Christensen]

Endelig tænker man sig loven gjort permanent, og det synes vi også er helt fint.

Lovforslaget bygger som bekendt på et forlig fra april måned, og det vedstår vi også vores andel i. Det haster jo med at få dette gennemført, så vi medvirker gerne til en hurtig behandling af lovforslaget.

Landbrugsministeren (Bjørn Westh):

Først vil jeg gerne sige tak til de partier, der har anbefalet lovforslaget. Det er regeringspartierne, Det Konservative Folkeparti og, så vidt jeg forstod, SF.

For Venstres vedkommende blev jeg lidt usikker. Det virker lidt på mig, som om rønnebærrene i Venstres æblehave var sure. Mig bekendt er dette et forslag, som landbrugets organisationer er meget interesseret i og meget gerne ser gennemført. Derfor forekom Venstres ordførertale mig en lille smule mærkelig.

Jeg kan vist i øvrigt godt tillade mig at sige, at landbrugets organisationer – de, der deltog i forliget – stadig væk er tilfredse med det forlig, der blev indgået.

Men må jeg spørge Venstre, hvad Venstre har sat af i sit finanslovsforslag til yderligere bevillinger på dette område? Jeg kunne forstå, at det var et af kritikpunkterne.

Til fru Birthe Hansen vil jeg sige, at når ordningen bliver permanent, er det, fordi vi mener, at man ikke hele tiden skal gå og spørge: Fortsætter den nu til næste år, eller fortsætter den ikke? Ordningen har fungeret i så mange år, at vi ikke synes, det er nødvendigt hele tiden at ulejlige Folketinget med at forlænge den. Og jeg tror, at de, der planlægger disse uddannelser, er glade for, at de får lidt mere ro om deres arbejde.

Kirsten Kimø (V):

Jeg tror, landbrugsministeren med vilje misforstod mit indlæg.

Jeg vil gerne sige med hensyn til, hvor pengene skal komme fra, når vi taler om, at det måske er for lidt med 10 mio. kr., at så har vi kemikaliefgiften, som vi kan trække på.

(Kort bemærkning).

Risgaard Knudsen (S):

Jeg sad og lyttede med stor interesse til den forhandling, der har fundet sted her. Og jeg sy-

nes, alle tilstedeværende må erkende, at det var et konkret formuleret spørgsmål, der blev stillet af landbrugsministeren til Venstres ordfører.

Jeg måtte imidlertid også notere mig, at Venstres ordfører ikke var i stand til at give et konkret og et seriøst svar på det meget seriøse og konkrete spørgsmål, der blev stillet af landbrugsministeren. Er Venstres ordfører ikke i stand til at besvare dette spørgsmål, går jeg da ud fra, at andre tilstedeværende Venstremedlemmer af Tinget er i stand til det. All right – jeg må erkende, at jeg har også hæftet mig ved, at der er mange ledige pladser på Venstres bænke under forhandlingen om det foreliggende lovforslag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Landbrugs- og Fiskeriudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 65:

Forslag til lov om ændring af lov om planteskadegørere.

Af landbrugsministeren (Bjørn Westh).
(Fremsat 11/11 93).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Eva Fatum (S):

I Socialdemokratiet støtter vi det af landbrugsministeren fremsatte lovforslag om ændring af lov om planteskadegørere, det vil sige insekter, bakterier, virus m.m.

For det første indebærer lovforslaget, at der kan kræves betaling for kontrol med indførsel af planter og planteprodukter. En sådan hjem-

[Eva Fatum]

mel findes allerede, når det gælder kontrol med udførsel af planter og planteprodukter, så den del af lovforslaget er blot udtryk for en ensretning af betalingsreglerne. Det samme gælder muligheden for at kræve rykkergebyrer og lignende bødeforlæg, når betaling udebliver.

Den anden del af lovforslaget omhandler en uddelegering af lovens beføjelser, således at Plantedirektoratet tildeles en række beføjelser, som nu ligger hos ministeren. En sådan uddelegering findes allerede i forhold til foderstoffer, gødning, jordforbedringsmidler og meget mere, idet love på disse områder allerede nu administreres af Plantedirektoratet.

I Socialdemokratiet har vi ingen betænkeligheder ved at lade loven om planteskadegørere modernisere, sådan som lovforslag nr. L 65 er udtryk for. Vi skal derfor indstille forslaget til vedtagelse.

Rønholt (KF):

Dersom dette lovforslag var blevet fremsat for et år siden, ville der sandsynligvis i bemærkningerne til lovforslaget have stået, at det var et led i regeringens afbureaukratiseringsplan.

Af naturlige årsager kan jeg godt forstå at den nuværende regering ikke kan formulere sig på samme måde. Man gør det alligevel, idet man siger, at ændringen er en konsekvens af Landbrugsministeriets organisationsudviklingsprojekt fra 1990; det siger jo næsten det samme. Man siger også, at en tilsvarende bestemmelse findes i lov om foderstoffer og lov om gødning og jordforbedringsmidler m.v., og henviser til tre lovforslag, som også var en del af den forrige regerings afbureaukratiseringsplan.

Jeg kan derfor tilslutte mig lovforslaget – det ville se mærkeligt ud andet.

Kirsten Kimø (V):

Da Venstres ordfører, hr. Mejdahl, stadig ikke kan være til stede, skal jeg fremføre Venstres synspunkter.

Lovforslaget lægger op til, at landbrugsministeren kan uddelegere visse beføjelser til Plantedirektoratet. Det er i overensstemmelse med intentionerne i Landbrugsministeriets organisationsudviklingsprojekt fra 1990, og da det ikke har erhvervsøkonomiske konsekven-

ser, skal vi fra Venstres side ikke gøre ophævelser over, at man smidiggør administrationen af loven om planteskadegørere og skaber samme retsgrundlag for Plantedirektoratets behandling af overtrædelsessager.

Der står i lovforslagets bemærkninger, at det ikke er international praksis at opkræve betaling for kontrol i forbindelse med indførsel af planter og planteprodukter, og jeg skal spørge ministeren, om vi i Danmark kan beskyldes for at indføre tekniske handelshindringer, når vi vedtager lovforslaget, for det vil Venstre nødigt være medvirkende til.

Ellers medvirker vi gerne til lovforslagets gennemførelse.

Birthe Hansen (SF):

Ved behandlingen af denne slags forslag er det ligesom ved det foregående aldrig så rart at være nr. 4, der skal stå og gentage, hvad man kan læse sig til i forslagens bemærkninger.

Men jeg skal da kort sige, at SF går ind for afbureaukratisering, hvor det kan lade sig gøre, og vi går også ind for modernisering og forenkling, hvor det kan lade sig gøre. Derfor er vi alt i alt positive over for lovforslaget, som er fremsat af landbrugsministeren.

Kirsten Madsen (FP):

Det drejer sig om lovforslag nr. L 65, lov om ændring af lov om planteskadegørere, og med loven overføres der, som det er sagt mange gange, beføjelser til Plantedirektoratet, og landbrugsministeren får bemyndigelse til at fastsætte gebyrer samt administrativt at meddele bødeforlæg.

Da det ikke er første gang, Plantedirektoratet får overladt beføjelser, kunne jeg egentlig godt tænke mig at vide, hvor mange beføjelser og bemyndigelser Plantedirektoratet efterhånden administrerer. Det kunne også være interessant at vide, hvilke gebyrer der tænkes opkrævet til dækning af udgifterne ved kontrollen.

Der er flere ting i forslaget, som Fremskridtspartiet godt vil søge belyst under udvalgsarbejdet, så jeg kan ikke på forhånd love ministeren Fremskridtspartiets tilslutning til forslaget.

Vibeke Grønback (RV):

Som det er blevet sagt før, er forslaget en

[Vibeke Grønbæk]

konsekvens af forskellige ændringer i Landbrugsministeriets organisation, og det indfører endvidere mulighed for, at staten kan opkræve gebyrer for ind- og udførsel af planter og planterprodukter.

Da der er tale om administrative ændringer, som ikke har personale- eller udgiftsmæssige konsekvenser, kan Det Radikale Venstre gå ind for forslaget.

Lysholm Christensen (KRF):

SF's ordfører fandt det ikke særlig let at være nummer fire, der skulle gentage, hvad der står i lovforslaget, men jeg kan betro SF's ordfører, hvis ellers vedkommende er til stede, at det bestemt ikke er nemmere at være nummer otte.

Derfor skal jeg undlade at gentage, hvad der står i lovforslaget, og blot give min tilslutning til det i håb om, at det kan vedtages hurtigt.

Landbrugsministeren (Bjørn Westh):

Jeg vil gerne takke for en velvillig modtagelse af forslaget, som jeg håber hurtigt kan gennemføres.

Til fru Kirsten Kimø skal jeg sige, at der vil blive tale om gebyropkrævning i et begrænset omfang efter den internationale praksis, der nu engang er på området – og hverken mere eller mindre.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Landbrugs- og Fiskeriudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 69:

Forslag til lov om normer for energieffektivitet i energiforbrugende udstyr.

Af energiministeren (Jann Sjørnsen).

(Fremsat 11/11 93).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Ingrid Rasmussen (S):

Da vores ordfører på området ikke kan være til stede, vil jeg fremføre Socialdemokratiets ordførerbemærkninger.

Det overordnede mål med dette lovforslag er sammen med andre energibesparende foranstaltninger at begrænse elektricitetsforbruget.

Elområdet er et tungtvejende område i forhold til den samlede CO₂-emission. Den seneste analyse af elforbrugsudviklingen viser, at forbruget er dobbelt så stort som forudsat i »Energi 2000«. Det skyldes blandt andet, at der ikke er blevet truffet beslutning om indførelse af normer for elforbrugende apparater.

Umiddelbart skulle man tro, at det ville være eftertragtet både at fremstille og at købe som forbruger, men ingen af delene er imidlertid tilfældet. Der lægges vægt på andre ting som f.eks. særlige egenskaber, design og pris. Det er altså ikke tilstrækkeligt at mærke varen med elforbruget, og derfor er det vigtigt at sætte normer for det.

Det er ikke alene Danmark, der har den interesse; i virkeligheden er der en stigende international interesse for anvendelsen af normer for elforbrugende apparater.

I USA er der allerede indført normer for en lang række produkter til anvendelse inden for husholdningssektoren, handels- og servicesektoren og industrien.

EF vedtog i oktober 1990 en målsætning om stabilisering af CO₂-emissionen på 1990-niveauet i år 2000. Skal dette nås, må der sættes ind over en bred front. Dette lovforslag er en af brikkerne til at nå målet.

Der er brug for både en mærkning og en normgivning for elforbruget. Mærkningsdirektivet for husholdningsapparater blev også i Danmark vedtaget i 1992. Ved den lejlighed gjorde jeg på Socialdemokratiets vegne opmærksom på, at det var det første trin. Andet trin er indførelsen af normerne, og det åbnes der så mulighed for gennem vedtagelsen af dette lovforslag.